

Apareix una nova publicació en català, de contingut musical

'Enderrock', la revista

Quan tot just comença l'etapa de maduresa del rock català, sorgeix *Enderrock*, la primera revista de rock en català. Informar i formar musicalment els joves dels Països Catalans en són els principals objectius. Consolidar-se, també. I ja és a la venda.

El dia 6 de maig, el bar El Paraigua de Barcelona era l'escenari d'un esdeveniment sense precedents al nostre país: la presentació de la primera revista de rock en català, *Enderrock*. "Venim a omplir un buit, a normalitzar el panorama dels mitjans de comunicació centrats en l'actualitat musical", afirma Josep Pons, director i editor de la nova revista.

Des d'ara, doncs, als quioscs de premsa i a les llibreries, al costat de revistes com *Popular 1*, *Ruta 66*, *Rock de luxe*, hi haurà també *Enderrock*. ¿Diferències? D'entrada, només dues diferències bàsiques. Entre elles, i en primer lloc, *Enderrock* és un producte català en català; en segon lloc, la portada. Com molt bé es demana Ferran Amado, membre del consell de redacció de la revista, respecte a aquest darrer punt: "¿Quina revista musical traurà Sangtraït i Lax'N'Busto en portada?" La resposta també és seva: "Cap". La resta, el temps ho dirà. Perquè *Enderrock* és molt més que no pas rock català. És pop, blues, jazz, folk, cançó... tot fet als Països Catalans i tot quant es fa la resta del món.

Una revista adreçada a la joventut, dels quinze anys als vint-i-cinc. "Volem educar musicalment els joves catalans, en qualsevol tipus de música", afirma Amado. "Informar i formar", sintetitza Xavier Mercadé, també membre del consell de redacció d'*Enderrock*. I Lluís Gendrau, coordinador de redacció, hi afegeix: "Per això la revista va acompanyada del 'Magazine jove', un suplement que recull tota mena de temes i d'informació que puguin interessar la gent d'aquesta franja d'edat; a més, volem que sigui interactiu". Val a dir que, en aquest apartat de la publicació, hi col·labora la Secretaria General de Joventut de la Generalitat de Catalunya.

Aquesta iniciativa privada de l'Associació Catalunya Rock té tot un seguit de seccions fixes: entrevistes, reportatges, còmic, opinió... i un pòster a les pàgines cen-

Enderrock -la primera revista musical en català- a Barcelona.

trals que els promotors volen que es mantingui des del primer número. L'estrena correspon a Pep Guardiola i a Lluís Gavalda, junts al Nou Camp. Tot això acompanyat, òbviament, de crítica de discs, agenda de concerts, etc. La periodicitat serà, al principi, bimensual. El primer número, amb un tiratge de 8.000 exemplars, sortirà pels voltants de Sant Jordi i el segon veurà la llum per Sant Joan. Però això només durarà fins al mes de setembre, que és quan *Enderrock* adquirirà caràcter de revista mensual.

Grups musicals de tots els Països Catalans donen la benvinguda a la revista en una àmplia enquesta que publica el número 1. La receptivitat de les discogràfiques és, segons els portaveus de Catalunya Rock, molt bona. "En *Enderrock*, hi veuen -assegura Amado- el primer mitjà musi-

cal escrit que els donarà plenament suport". Els principals problemes amb què s'ha trobat, durant aquest any de gestació del projecte, han estat d'ordre econòmic. Ara que la revista és al carrer, la principal dificultat és la distribució. Assegurada al Principat de Catalunya, al País Valencià i a les Illes Balears, hi arribarà més endavant, però no se sap exactament quan, encara que ja han rebut ofertes de distribució, tant en l'una demarcació com en l'altra, on, d'altra banda, la revista té corresponals.

El principal objectiu és que la revista arribi amb facilitat a les comarques, on tots coincideixen a afirmar que és on més es vendrà, perquè hi va néixer aquest fenomen, que és el rock català. Però, ¿és el millor moment per a un producte així, musicalment parlant? "No -afirma Amado-, però ningú no es va arriscar a fer-la abans. I l'un moment o l'altre havia de passar, sinó malament rai". Pons creu, de totes mane-

res, que "el simple fet que existeixi el boom, ja s'ho val; a més, el daltabaix generat és prou ampli per a parlar-ne". Gendrau creu que el rock català no s'ha acabat, com algunes veus comencen a apuntar, "sinó que l'explosió ha deixat un camí que ha permès que surtin molts grups que són, precisament, fills d'aquell boom".

Enderrock es pot convertir, doncs, en l'únic mitjà escrit a l'abast de tots aquests grups que tenen com a il·lusió més immediata de vendre la maqueta que acaben d'enregistrar o, senzillament, enregistrar-la. No debades l'editorial de presentació d'*Enderrock* porta un títol tan clarificador com "No són quatre", inequívoca referència a Sau, Sangtraït, Sopa de Cabra i Els Pets. Però és que ni tan sols s'acaba amb Lax'N'Busto, Kitsch, Brams, Ja t'ho Diré, Umpah-Pah. Matamala..., grups que a hores d'ara ja comencen a triomfar.

Joan Mari